

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 240

din 06 martie 2014

Prin raportul nr. 5079/IJ/3382/DIJ/2013/3188/ST/2014, Inspecția judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii cererea domnului procuror Petroșel Nicolae din cadrul D.I.I.C.O.T.- Biroul Teritorial Buzău, de apărare a reputației profesionale și apărarea independenței, imparțialității și reputației profesionale a tuturor procurorilor din cadrul D.I.I.C.O.T., în raport de afirmațiile conținute în articolul „Procurorul Petroșel, șeful lui Mărgărit, complice sau incompetență” publicat în cotidianul „Viața Buzăului” din data de 12.11.2013 sub semnătura lui I.F.Stancu și sub pseudonimul edyaldea.

Analizând raportul Inspecției judiciare și văzând înscrisurile atașate, Plenul reține următoarele:

În motivarea solicitării petentul învederează următoarele aspecte care l-au determinat să formuleze cererea de apărare a reputației sale profesionale:

- articolul are un caracter denigrator, relevat chiar de titlul acestuia;
- în articol este prezentată inexact starea de fapt care a fost reținută în sarcina procurorului Mărgărit și persoanele care au sesizat organele de urmărire penală competente;

- autorul articolului afirmă că procurorului Petroșel, șeful procurorului Mărgărit, „i-au trecut pe la ureche” informațiile primite de la SRI și S.I.P.I. legate de anumite incidente în care ar fi fost implicat procurorul Mărgărit, concluzionând că petentul ar fi ascuns informații primite de la instituții abilitate ale statului, ori că le-ar fi trecut sub tăcere, dând dovadă de „crasă incompetență”;

- pentru a-și justifica afirmațiile nefondate din cuprinsul articolului, autorul acestuia exemplifică două dosare instrumentate de procurorul Petroșel Nicolae în urmă cu 11 respectiv 12 ani, concluziile formulate fiind denigratoare, calomnioase și fără fundament obiectiv.

În argumentarea solicitării privind apărarea independenței, imparțialității și reputației profesionale a tuturor procurorilor D.I.I.C.O.T., petentul menționează următoarele afirmații conținute în articolul de presă din 12.11.2013:

- procurorii din cadrul D.I.I.C.O.T. au fost „luați și aduși” în această structură pe criterii subiective, „pe ochi frumoși”, „pentru că cineva i-a recomandat procurorului general sau acesta i-a apreciat pentru alte calități personale”;

- pornind de la această aserțiune defăimătoare și denigratoare, autorul articolului insinuează că o astfel de numire a procurorilor i-ar face pe aceștia să poarte o recunoștință maximă procurorului general al României, care este numit politic;

- procurorii D.I.I.C.O.T. „pot lucra la comandă” sau „gafează lamentabil din lipsă de pregătire și experiență”;

- salariile procurorilor D.I.I.C.O.T. sunt de câteva ori mai mari decât a celorlalți procurori și aceștia beneficiază de nenumărate alte avantaje, inclusiv de atribuirea unor locuințe de serviciu „în buricul Capitalei”.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că Inspekția judiciară nu a efectuat verificări prealabile în ceea ce privește cererea procurorului Nicolae Petroșel de

apărare a reputației profesionale a tuturor procurorilor D.I.I.C.O.T., deoarece solicitarea de apărare a reputației profesionale este personală și lipsește sesizarea celor vizați, conform art.30 alin.1 din Legea nr.317/2004.

De asemenea, Plenul are în vedere faptul că la data de 03 ianuarie 2014 au fost transmise prin fax și înregistrate obiecțiunile formulate de domnul Nicolae Petroșel, prin prima dintre ele susținându-se că raportul nu analizează aspectele reclamate de petent ce țin de apărarea independenței și reputației profesionale pentru întregul corp al magistraților procurori din cadrul D.I.I.C.O.T. și D.N.A.

Plenul reține că în cuprinsul raportului s-a delimitat sfera verificărilor prealabile care urmează a fi efectuate raportat la modul de sesizare al Inspecției judiciare și la prevederile legale ce reglementează apărarea reputației profesionale și a independenței judecătorilor și procurorilor.

Potrivit art.53 alin.1 din Regulament, verificările pentru soluționarea sesizărilor cu privire la independența și imparțialitatea judecătorilor și procurorilor și a cererilor privind apărarea reputației profesionale și a independenței acestora se efectuează la solicitarea Consiliului Superior al Magistraturii.

Mai mult, în adresa de înaintare la Consiliului Superior al Magistraturii a sesizării formulată de petent, s-a precizat că se înaintează cererea de apărare a reputației profesionale formulată de domnul procuror șef Nicolae Petroșel, pentru a se dispune în conformitate cu art.30 alin.2 din Legea nr.317/2004, republicată, respectiv verificări cu privire numai la cererea de apărare a reputației profesionale a petentului.

Pentru aceste considerente, Plenul apreciază că obiecția trebuie respinsă, pentru a se efectua verificări privind independența și reputația profesională a întregului corp al magistraților procurori din cadrul D.I.I.C.O.T. și D.N.A., fiind necesară sesizarea Inspecției Judiciare de către Consiliul Superior al Magistraturii, nefiind posibilă declanșarea verificărilor în lipsa acestei solicitări.

A. Analizând verificările Inspecției judiciare în ceea ce privește aspecte relatate în cadrul articolului din 12.11.2013, care vizează activitatea procurorului Nicolae Petroșel., Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

În cotidianul Viața Buzăului din data de 12.11.2013 a fost publicat articolul „Procurorul Petroșel, șeful lui Mărgărit, complice sau incompetență?”, în cadrul căruia autorul I.F.Stancu consemnează următoarele:

- procurorul George Mărgărit este cercetat de Secția de urmărire penală și criminalistică din Parchetul General, ca urmare a unei plângeri formulată de superiorii săi de la D.I.I.C.O.T. București, pentru că nu poate justifica lipsa a 100 000 euro din fondurile D.I.I.C.O.T.;

- au fost recuperați 13500 euro dar nimeni nu spune nimic despre cei 86 500 euro diferența până la 100 000 euro pe care nu o poate justifica; pe lângă aceste sume se mai pune problema și a altora dintr-un dosar de la Cluj;

- procurorul Mărgărit obișnuia să se îmbete într-unul din localurile din bariera Focșani, și este greu de crezut că scandalurile sale nu erau cunoscute de conducerea D.I.I.C.O.T. atâta timp cât în zona restaurantului mișună lucrători S.R.I. și de la „doi și un sfert”, dar probabil că procurorului Petroșel, șeful lui Mărgărit, informațiile i-au trecut pe lângă ureche, în cazul în care nu i-a fost complice sau a dat dovadă de incompetență;

- Mărgărit era mic copil pe lângă Petroșel, procuror de pe urma căruia statul român a plătit milioane de euro, bani din buzunarele contribuabililor.

În argumentarea acestei afirmații autorul articolului menționează dosarul nr. _____, în care existau înscrisuri, date și afirmații grave privind implicarea parlamentarilor _____ într-o spălare de bani rezultați dintr-o fraudă bancară de 435 000 USD, transformați într-un milion de dolari. Procurorul Petroșel, care a întocmit rechizitoriul, a disjuns cauza pentru a nu-l inculpa pe primarul _____ adevăratul creier al spălării de bani, după care s-a întors la Parchetul de pe lângă Judecătoria Buzău, pentru a nu avea bătăi de cap.

Într-un alt dosar instrumentat de procurorul Petroșel în 2001 (identificat ca dosar _____), procurorul a dispus arestarea preventivă și trimiterea în judecată a inculpaților _____.

Judecătorii au admis o acțiune îndreptată împotriva statului român, după ce s-a dovedit că omul de afaceri _____ a fost arestat dintr-o gravă eroare judiciară.

Două instanțe judecătorești din România au decis că omul de afaceri _____ fost arestat preventiv nelegal, iar din acest motiv afacerile acestuia au avut de suferit, și au

stabilit ca statul român să-i plătească despăgubiri de aproape două milioane de euro. Tribunalul Vrancea și Curtea de Apel Galați au decis ca Ministerul de Finanțe să-l despăgubească pe _____ cu daune morale și materiale în valoare de 6 milioane RON.

_____ a dat statul în judecată după ce a stat 130 de zile în arest. El a fost despăgubit în baza deciziei Curții Europene pentru Drepturile Omului, care i-a acordat o recompensă morală de un milion de euro.

Autorul articolului întreabă: „este corect ca statul român să prăpădească 16 miliarde pe salariul unui individ care-i aduce pagubă de 500 miliarde lei?”, și concluzionează: „dacă astea sunt dosarele instrumentate de Nicolae Petroșel, șef al D.I.I.C.O.T. Buzău, atunci ce pretenții să mai avem de la subaltern, procurorul Mărgărit?”

Totodată, în cadrul articolului au fost evidențiate următoarele aspecte referitoare la procurorii D.I.I.C.O.T., care îl vizează implicit și pe procurorul Nicolae Petroșel:

În subtitlul „Iată cine este procurorul Petroșel, șeful D.I.I.C.O.T. Buzău”, este prezentată opinia autorului referitoare la numirea și promovarea procurorilor din cadrul acestei formațiuni.

„În urmă cu aproape doi ani, 69 de procurori ai Direcției Naționale Anticorupție, cu grade profesionale inferioare (de parchete de judecătorie, tribunal sau curte de apel) au cerut Consiliului Superior al Magistraturii să la recunoască dobândirea de drept a gradului maxim profesional-cel de parchet de Înalță Curte.

Este limpede că în aceste situații, procurorii luați de la nivel de judecătoria și tribunale și propulsați direct la structura centrală a D.I.I.C.O.T. de la nivelul Parchetului General (cu salarii de câteva ori mai mari, plus nenumărate alte avantaje, inclusiv atribuirea unei locuințe în buricul Capitalei), nu sunt aduși pe criterii de competență profesională (pentru că nu au instrumentat cazuri complexe pentru simplul motiv că acestea nu sunt de competența parchetelor inferioare, de unde respectivii au fost aduși)- ci pe alte criterii, dacă nu chiar pe „ochi frumoși”. Pentru că cineva i-a „recomandat” Procurorului General sau acesta i-a apreciat pentru anumite alte calități personale. Evident că asemenea numiri îl pot face pe cel ridicat peste noapte, cât alții în 10-20 de ani, să poarte o recunoștință maximă Procurorului General al României (numit de politic), care l-a făcut dintr-o dată vedetă....De aici și suspiciunea că asemenea procurori pot lucra la comandă sau gafează

lamentabil din lipsă de pregătire și experiență. În listă, la poziția 44 figurează Nicolae Petroșel, procuror la D.I.I.C.O.T. Buzău”.

La data de 21.10.2013 procurorul șef al Biroului Teritorial Buzău din cadrul D.I.I.C.O.T. Nicolae Petroșel a formulat o plângere penală împotriva procurorului Mărgărit George din cadrul aceleiași unități de parchet, pentru săvârșirea infracțiunilor de delapidare, abuz în serviciu și gestiune frauduloasă, reținându-se în esență următoarele:

A fost informată conducerea Serviciului Teritorial Ploiești precum și Structura Centrală-Serviciul Antidrog.

Mărgărit George în data de 08.06.2012 de la domiciliul învinuitului, cu ocazia percheziției domiciliare efectuate în dosarul

În perioada 18.07-16.08.2013 procurorul șef Petroșel Nicolae a fost în concediu de odihnă, conducerea biroului fiind asigurată de procurorul

D. _____
Nu a fost identificată nicio adresă prin care procurorul șef Petroșel Nicolae să fi fost avertizat de _____ cu privire la comportamentul procurorului Mărgărit George.

Autorul articolului nu precizează că încadrarea în structura D.I.I.C.O.T. presupune îndeplinirea unor condiții (de vechime în magistratură, lipsa sancțiunilor disciplinare, conduita morală ireproșabilă-art.75 alin.4 din legea nr.304/2004) și susținerea unui interviu care constă în verificarea pregătirii profesionale, a capacității de a lua decizii și de a-și asuma răspunderea etc., conform prevederilor art.75 alin.6 din Legea nr.304/2004, nici faptul că în prezent gradul profesional de Parchet de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție se acordă numai pe perioada cât procurorul activează în cadrul D.I.I.C.O.T.

Prin rechizitoriul nr. _____ din 17.06.2004 procurorul Petroșel Nicolae din cadrul Parchetului Național Anticorupție a dispus trimiterea în judecată a unor inculpați, dispunând disjungerea cauzei și continuarea cercetărilor față de _____

Dosarul nou format a fost înregistrat sub nr. _____ și a fost soluționat prin rezoluția de neîncepere a urmăririi penale din 02.11.2004, dispusă de un alt procuror.

Rezultă că nu se impunea trimiterea în judecată prin rechizitoriul din 17.06.2004, precum și faptul că informațiile din cuprinsul articolului sunt incomplete iar aprecierile autorului articolului sunt subiective, răuvoitoare și neîntemeiate.

Prin urmare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că, din verificările efectuate rezultă că informațiile din articolul publicat în data de 12.11.2013 în cotidianul „Viața Buzăului” vizând pe procurorul șef Petroșel Nicolae sunt nereale sau parțial adevărate, iar considerațiile autorului cu privire la cunoașterea de către procurorul șef a comportamentului manifestat de procurorul Mărgărit George în afara orelor de serviciu, la încadrarea procurorilor D.I.I.C.O.T. și temeinicia măsurii disjungerii în dosarul nr. _____ sunt nefondate și răuvoitoare.

Procurorul șef birou Petroșel Nicolae a acționat cu diligența cerută de funcția de conducere îndeplinită, aducând la cunoștința procurorilor ierarhic superiori situația creată prin acțiunile procurorului Mărgărit George și formulând plângere penală împotriva acestuia în momentul când a avut date suficiente privind săvârșirea infracțiunilor.

Afirmația că procurorul Mărgărit este cercetat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la sesizarea D.I.I.C.O.T. București este nereală, sesizarea fiind făcută de procurorul șef Petroșel, conform celor prezentate mai sus.

Aserțiunea că procurorul Mărgărit este cercetat numai pentru lipsa sumei de 13 500 euro nu este adevărată, sesizarea penală făcând referire la toate sumele constatate lipsă, inclusiv la cele ridicate cu ocazia percheziției domiciliare din 08.06.2012 de la Cluj.

Nu există nicio dovadă că procurorul șef Petroșel Nicolae ar _____
_____ privind la comportamentul procurorului Mărgărit George, astfel
că presupunerea ziaristului că ar fi existat o asemenea avertizare nu este susținută.

Considerațiile expuse de autorul articolului referitor la încadrarea procurorilor în cadrul D.I.I.C.O.T. sunt subiective, iar prezentarea este incompletă, nefăcând referire la dispozițiile legale, lăsând impresia că toată activitatea de numire este la discreția procurorului general, fără respectarea unor criterii obiective.

Pentru aceste considerente, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază întemeiată cererea de apărare a reputației profesionale formulată de procurorul Petroșel Nicolae.

B. Totodată, Plenul reține următoarele aspecte, privind cele relatate în articolul menționat în legătură cu achitarea a doi inculpați:

Prin rechizitoriul întocmit în dosar nr. _____, _____ Parchetului de pe lângă Tribunalul Buzău s-a dispus trimiterea în judecată a inculpaților _____
_____ pentru săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu contra intereselor persoanelor, prev. de art. 246 C.pen., și folosirea cu rea credință a bunurilor societății în scop contrar intereselor acesteia, prev. de art. 266 pct. 2 din Legea nr. 31/1990.

Anterior trimiterii în judecată inculpatul _____ fost arestat preventiv în perioada _____, iar inculpatul _____ a fost reținut și arestat preventiv în perioada _____ mandatele de arestare

preventivă fiind emise de procurorul Petroșel Nicolae în dosar nr. _____ al Parchetului de pe lângă Tribunalul Buzău.

Prin sentința penală nr.351/06.12.2004 pronunțată de Judecătoria Ineu în dosar nr.887/2003 rămasă definitivă prin decizia penală nr.642/R/29 iunie 2005 pronunțată în dosar nr.6562/2005 al Curții de Apel Timișoara s-a dispus achitarea inculpaților în temeiul art.11 pct. 2 lit.a raportat la art.10 lit.d C.p.p.

Urmare a soluției de achitare, numiții S _____, Io _____ și E _____ Ar _____ A _____ au intentat acțiuni civile pentru repararea prejudiciului cauzat prin erori judiciare.

Prin sentința civilă nr.44 din 18.01.2007 pronunțată de Tribunalul Vrancea în dosar nr.2868/91/2006 definitivă prin decizia civilă nr.400 din 24.01.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a fost admisă în parte acțiunea civilă pentru reparare prejudicii decurgând din erori judiciare, formulată de reclamantul Sandu Ion și a fost obligat pârâtul Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, să plătească reclamantului 5 000 000 Ron cu titlu de daune materiale și 1000 000 Ron cu titlu de daune morale.

Acțiunea civilă formulată de reclamantul B _____ A _____ A _____ având ca obiect repararea prejudiciului cauzat prin erori judiciare a fost admisă în parte prin sentința civilă nr.77 din 27.01.2009 pronunțată în dosar nr.166/119/2007 a Tribunalului Covasna, rămasă definitivă prin decizia nr.3404 din 01.06.2010 a Înaltei Curți de Casație și Justiție. A fost obligat Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice la plata către reclamant a sumei de 9987 lei daune materiale și a sumei de 2.000 000 lei daune morale.

Din motivarea deciziei instanței supreme reținem: „odată ce s-a decis, irevocabil, achitarea inculpatului, în baza art.10 lit.d) Cod procedură penală, evident că lipsirea de libertate, prin arestare, este ilegală, astfel că nu se poate primi argumentul instanței de apel prin care se încearcă a se acredita ideea că lipsirea de libertate a reclamantului a fost legală”.

Pe cale de consecință, raportat la cele constatate referitor la arestarea preventivă și trimiterea în judecată a inculpaților, urmată de achitarea definitivă a acestora, precum și la obligarea Statului Român la despăgubiri, Plenul apreciază că cele consemnate în articolul din 12.11.2013 corespund adevărului, astfel că nu se motivează admiterea cererii de apărare a reputației profesionale sub acest aspect.

Chiar dacă analiza efectuată la nivelul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești și a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a concluzionat că trimiterea în judecată nu este imputabilă procurorului care a întocmit rechizitoriul, concluziile instanței de judecată au prioritate cu privire la încălcarea unui drept fundamental, cum este dreptul la libertate și siguranța persoanei, prevăzut în art.23 alin.1 din Constituția României și art.5 din Convenția europeană a drepturilor și libertăților fundamentale.

Reputația profesională a magistraților este strâns legată de imaginea justiției ca sistem și serviciu public. În acest context, atunci când reputația profesională a unui magistrat este afectată, intervenția Consiliului Superior al Magistraturii are drept scop prevenirea unei eventuale neîncrederi a cetățenilor în corectitudinea și eficiența actului de justiție.

Pronunțarea unei soluții de achitare nu constituie un caz de afectare a reputației profesionale, deoarece este o soluție prevăzută de procedura penală, existând cazuri în care în cursul cercetării judecătorești apar elemente noi, necunoscute în timpul urmăririi penale.

Când însă achitarea este urmată de obligarea la despăgubiri pentru daune cauzate de erori judiciare, motivate prin existența unor măsuri ilegale dispuse în cursul urmăririi penale, constatate prin hotărâre definitivă, reputația profesională a procurorului este afectată, deoarece se creează un sentiment de neîncredere în corectitudinea actului de justiție.

Cu toate acestea, cererea de apărare a reputației profesionale privind măsurile preventive și trimiterea în judecată, dispuse în dosarul nr. _____

_____ nu poate fi admisă întrucât reputația profesională este afectată prin însăși culpa magistratului, constatată printr-o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă.

În ceea ce privește concluziile Inspecției judiciare privitoare la mențiunile articolului vizând soluția de achitare, petentul a formulat o obiecție, susținând că: la formularea propunerii de admitere numai în parte a cererii de apărare a reputației profesionale, în Raport nu s-au avut în vedere argumentele pertinente, concludente, formulate de petent cu referire la soluția de achitare dispusă de către Judecătoria Ineu, menținută de Tribunalul Arad și Curtea de Apel Timișoara, respectiv:

- raportul a înlăturat referatele întocmite de secțiile judiciare ale Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, care au concluzionat că soluția de achitare este neimputabilă procurorului care a dispus trimiterea în judecată;

- raportul nu ține seama de faptul că petentul a fost cercetat penal de către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Ploiești, pentru abuz în serviciu, cercetare nelegală, arestare abuzivă și represiune nedreaptă, pentru faptul că a dispus trimiterea în judecată a inculpaților în dosarul : _____ -, prin rezoluția adoptată în cauză s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de petent pentru măsurile și soluția dispusă în dosarul nr. _____

- raportul nu verifică aspectele referitoare la faptul că măsura preventivă dispusă de petent a fost verificată sub aspectul legalității și temeiniciei de către instanța de judecată care a respins plângerile formulate de inculpați;

- în mod greșit instanța de judecată i-a achitat pe inculpați;

- propunerea de admitere numai în parte a cererii de apărare a reputației profesionale se bazează pe un singur criteriu, absolutizat, respectiv pe prezumția de corectitudine a soluției de achitare dispusă de Judecătoria Ineu, menținută de Tribunalul Arad și Curtea de Apel Timișoara;

- practic s-au creat premisele unei discriminări, în cadrul aceluiași corp profesional al magistraților, în sensul că greșita trimitere în judecată și implicit pretinsa arestare nelegală, exercitate de un procuror, pot fi supuse analizei administrative și cercetării penale, așa cum s-a întâmplat în cazul de față, pe când greșita soluție de achitare dispusă de un judecător nu este supusă nici unei verificări, nici măcar după ce hotărârea a rămas definitivă.

Plenul apreciază neîntemeiată această obiecție, urmând a-și însuși răspunsul Inspecției judiciare, pentru următoarele considerente:

- Verificările prealabile nu au avut ca obiectiv analiza imputabilității soluției de achitare definitivă, respectiv a soluției de trimitere în judecată dispusă de petent într-un dosar instrumentat în anul 2001; Inspekția judiciară nu poate proceda la o astfel de analiză, deoarece ar excede limitele competenței sale funcționale;

- Punctul de vedere al petentului referitor la soluția de achitare rămasă

definitivă, va fi avut în vedere de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii la analiza cererii de apărare a reputației profesionale;

- Nu au fost înlăturate din raport analizele efectuate de secțiile judiciare ale Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Ploiești și Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, concluziile acestora fiind menționate în raport la pag.15, cu mențiunea că s-a apreciat că trimiterea în judecată nu este imputabilă procurorului;

- Faptul că petentul a fost cercetat într-un dosar penal ca urmare a unor plângeri formulate de inculpații pe care i-a trimis în judecată, și că s-a dispus neînceperea urmăririi penale față de petent, nu are nici o relevanță în soluționarea cererii de apărare a reputației profesionale, analizată în strânsă legătură cu obligația Statului Român de a plăti despăgubiri pentru daune cauzate prin erori judiciare, motivate de existența unor măsuri ilegale dispuse în cursul urmăririi penale;

- Aprecierea petentului referitoare la greșita achitare a inculpaților, rămâne o opinie personală, la care nu sunt necesare alte comentarii;

- Propunerea de admitere numai în parte a cererii de apărare a reputației profesionale nu are la bază faptul că există o soluție de achitare a unor inculpați trimiși în judecată de petent, ci faptul că s-a stabilit printr-o hotărâre judecătorească definitivă existența unor erori judiciare săvârșite în cursul urmăririi penale, instanța obligând Statul Român la despăgubiri. În Raport au fost prezentate argumentele în sprijinul propunerii formulate (filele 14-16).

- Considerațiile petentului privind existența unor discriminări între magistrați nu formează obiectul cererii de apărare a reputației profesionale, motiv pentru care nu vor fi analizate.

Independența și imparțialitatea procurorilor, precum și necesitatea respectării acestora este prevăzută în reglementări interne și internaționale.

În conformitate cu dispozițiile art.30 alin.1 și 6 din Constituția României, „libertatea de exprimare a gândurilor, opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile, însă libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

De asemenea, dreptul la liberă exprimare nu poate fi exercitat cu încălcarea principiului independenței judecătorului și supunerii lui numai legii, astfel cum este statuat prin dispozițiile art. 124 din Constituție și art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

Dreptul la libertatea de exprimare este un drept constituțional, însă nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, CEDO, în cauza „Braford contra Danemarcei”, a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”. De asemenea, prin cauza „Pager și Oberschlick contra Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Prezentarea incompletă a unor informații privind activitatea profesională a unui procuror este contrară prevederilor art.1 din Codul deontologic al ziaristului, conform cărora ziaristul are datoria primordială de a relata adevărul, obligație ce decurge din dreptul constituțional al publicului de a fi corect informat. Acest mod de prezentare este în discordanță și cu reglementarea cuprinsă în art.6 din Rezoluția nr. 1003 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la etica ziaristică, potrivit căreia opiniile exprimate sub formă de comentarii ale unor evenimente sau acțiuni cu referință la persoane sau instituții, nu trebuie să nege sau să ascundă în mod intenționat fapte sau date reale. În cazul Sunday Times versus Regatul unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord Curtea Europeană a Drepturilor Omului a precizat că „articolul 10 garantează nu numai dreptul presei de informa publicul, ci și dreptul publicului de a fi informat într-un mod adecvat”, condiție esențială pentru formarea unui public instruit.

Folosirea unui limbaj agresiv, de către autorul articolului, prin care au fost prezentate opiniile personale ale jurnalistului în legătură cu pregătirea și activitatea profesională a procurorului, sunt contrare prevederilor art.5 teza II din Rezoluția nr. 1003

(1993), conform cărora deși opiniile sunt inevitabil subiective și, prin urmare nu trebuie supuse criteriului adevărului, ele trebuie totuși exprimate într-o manieră onestă și etică.

Prin opiniile exprimate în cuprinsul articolului publicat în cotidianul „Viața Buzăului” din 12.11.2013, s-a îndus ideea că procurorul șef al Biroului Teritorial Buzău din cadrul D.I.I.C.O.T. Nicolae Petroșel ar fi avut cunoștință de însușirea sumelor de bani de către procurorul Mărgărit George, dar nu ar fi luat măsurile care se impuneau, fie din complicitate cu acesta, fie din incompetență, aceste opinii afectând reputația profesională a acestuia.

Aceleași consecințe asupra reputației profesionale a procurorului Petroșel Nicolae au și susținerile neîntemeiate referitoare la faptul că nu se vorbește despre sumele de bani ridicate de la un cetățean din Cluj, sugerându-se că la nivelul Biroului D.I.I.C.O.T. Buzău nu se cunoaște situația de fapt în ansamblul său; la modul de selectare și numire a procurorilor în cadrul D.I.I.C.O.T.; a temeiniciei soluției dispusă în dosarul nr. .

În consecință, față de cele sus-prezentate, reținând că, prin conținutul său și modul de expunere a informațiilor, unele aspecte relatate în articolul publicat în cotidianul „Viața Buzăului” din 12.11.2013 au afectat reputația profesională a procurorului, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii va admite în parte cererea de apărare a reputației profesionale formulată de Petroșel Nicolae, procuror șef al Biroului Teritorial Buzău din cadrul D.I.I.C.O.T.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu majoritatea voturilor membrilor prezenți;

PLENUL
CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII
HOTĂRĂȘTE

Art.1 - Însușirea conținutului răspunsului Inspecției Judiciare la obiecțiunile formulate de domnul PETROȘEL NICOLAE, procuror șef al Biroului Teritorial Buzău din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism.

Art.2 - Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul PETROȘEL NICOLAE, procuror șef al Biroului Teritorial Buzău din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism în ceea ce privește aspectele vizând activitatea managerială și modalitatea de promovare a petentului.

Art.3 – Respingerea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de domnul PETROȘEL NICOLAE, procuror șef al Biroului Teritorial Buzău din cadrul Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, în ceea ce privește aspectele vizând achitarea unor inculpați.

Art.4 - Emiterea unui comunicat de presă de către Biroul de informare publică și relații cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art.5 - Prezenta hotărâre se comunică Biroului de informare publică și relații cu mass-media, în vederea emiterii unui comunicat de presă.

Data în București, la data de 06 martie 2014

Președinte,

Judecător dr. Adrian BORDEA

